

THE MORNING STAR.

Vol. 50.

Jaffna, Thursday the 18th of Dec., 1890.

1890.

No. 24.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

MORNING STAR 1891.

The first two issues will be published on the 8th and 22nd of January instead of the first and third Thursday.

புதுவருடத் தாரகை.

முதலாவது சந்தைகளும் தைமாதத்தில் முதலாம் மூன்றாம் விபரம் சிவசுந்தரம் பதினாறாம் மூன்று தகதிகளில் பிரசுரிக்கப்படும்.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the Last Will and Testament of Vallepulle widow of Ponnampalam Sinnacutty late of Tellipalay, deceased.

Testamentary Jurisdiction } Sinnacutty Ponnampalam of Tellipalay Petitioner. No. 373. Vs.

1. Ponnampalam Chinnatamby, his wife.
2. Sevakampillai of Tellipalay West.
3. Vyavanather Vannitamby his wife.
4. Teywanepulle of do.
5. Sangaranather Valupulle and his wife.
6. Katherasipulle of do.

Respondents.

This matter of the Petition of Sinnacutty Ponnampalam of Tellipalay praying for Letters of Administration to the Estate of the above named deceased coming on for disposal before Patrick William Conolly Esquire, District Judge, on the 22nd day of November, 1890 in the presence of Mr. T. Changarapillai, Proctor, on the part of the Petitioner, and the affidavit of Ponnampalam Sinnacutty of Tellipalay dated the 3rd day of October 1890 having been read, it is ordered that the said Sinnacutty Ponnampalam be, and he is hereby declared entitled to have Letters of Administration to the Estate of Vallepulle widow of Ponnampalam Sinnacutty deceased, issued to him with copy of the Will annexed, unless the Respondents or any other persons shall on or before the 19th day of January 1891 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

P. W. CONOLLY.

22nd. November 1890.

District Judge.

ORDER NISI.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the Estate and property of Ponnampalam wife of Ampalavy Sinnatamby of Vannarponne East, deceased.

Testamentary Jurisdiction } Arunasalem Mylvaganam of Vannarponne East Petitioner. No. 383. Vs.

1. Ampalavy Sinnatamby of Vannarponne East now at Matale.
2. Tangamuttu wife of the Petitioner of Vannarponne East

Respondents.

This matter coming on for disposal before Patrick William Conolly Esq. District Judge of Jaffna on the 11th day of December 1890 in the presence of Mr. T.M. Tampoo, Proctor on the part of the Petitioner, Arunasalem Mylvaganam of Vannarponne East, and the affidavit of the said Arunasalem Mylvaganam dated 2nd day of December 1890, having been read, it is ordered that the said Arunasalem Mylvaganam be, and he is hereby declared entitled to have Letters of Administration to the estate of Ponnampalam wife of Ampalavy Sinnatamby of Vannarponne East deceased, issued to him, unless the Respondents or any other person shall on or before the day of 21st January 1891 show sufficient cause to the satisfaction of the Court to the contrary.

P. W. CONOLLY.

Jaffna 16th Dec. 1890.

Dist. Judge

TAMIL FAMILY PROVIDENT ASSOCIATION.

Here is the best chance for making provision for your families and others. The rich can help the poor. Do not please lose time

Send for Application Forms before the days of grace are past. Take the lead. Do not wait to follow others.

CENTRAL SCHOOL JAFFNA.

Principal.—Rev. William Towers Garrett B. A. (Lond.)

Head Master—Rev. Daniel P. Niles aided by an efficient staff of 8 masters.

The school will re-open on Monday Jan. 5th 1891. Students will be received into the new Matriculation class on that date.

Students will be admitted to the new F. A. classes, senior and junior, on the 16th February 1891.

All applications for admission to be made to the principal.

N. B. The public are particularly requested to take note that henceforth Latin will be taught as a school subject in the Middle and Upper schools.

விளம்பரம்.

யாழ்ப்பாண உலகவியல் மிஷ்யோன் போதக சங்க வந்தியாசாவலியர் சேர விருதுமுவோரின பரிட்சை 1891 ம் ஆ. தை மீ 15 ம் உருத்தப் பட்டம். வரவிருதுமுவோரி 5 ம் தரத்திற் சித்தப்பெற்று 14 வயது நிறைவேற்றப் பெற்றவர்களும், நன்னடைக்காக 100 ரூபாய்க்குக் கல்விப்பொருத்த சாதனைமேழிதிக் கொடுக்கத்தக்கவர்களும் அயிருத்தல் வேண்டும். இத்தொடர்பற்ற திகதி கடைசியாய்ப் படித்தபள்ளிக்கூடம் சோதனைகொடுத்த தரம் திகதி யென்பவைகளைக் காட்டக் கூடிய சாதகக் குறிப்பு, சம்பப் புத்தகக் குறிப்பு, சேர்விடாப்புக்குறிப்பு முதலியவைகளைக் கொண்வரவேண்டும்.

விளம்பரம்.

1890 ம் ஆண்டு திசை உதைவாரகை 22, 23, 24 ம் சந்தைகளில் உருவில் குடிசைதாரமர் சிதம்பரப்பிள்ளையார் பெண் முதற்பிள்ளையார் தங்களுக்குரிய தென்று சுட்டிக்காட்டிய உருவிலிறைக்குச் சேர்ந்த ஏழு துண்டுக் காணிகளும் அவர்களுடையதல்ல என்பதை நீச்சலப்படுத்தச் சொல்லுகோம். இதைப்பற்றி எந்த நீதி எதலத்திலும் சிபாயரு சொல்ல ஆயத்தமாயிருக்கோம்.

இந்தக் காணிகள் உருவில் குடி சுப்பர் சினைத்தம்பியும் அவர் உருவிலிறைப்பின்ன கப்பையாவுமாகிய எக்களுடையவைகள்

எக்களில் முதலாம் பெயர்வழிகாரனுடைய கொள்விலையார் உரிமையும் ஆட்சியும் மூண்டாம் பெயர்வழிகாரனின் உரிமையுமான காணிகள் இவைகளின் பேரால் எந்த வகையான சாதனைகளையும் நிறைவேற்ற எக்களுக்குப் புரண் உரித்தன் டென்று பிரசித்தப்படுத்த விளம்பரம்பண்ணுகிறோம்.

காணிகள்.

க. வயித்தியநாத முதலியார் பேரிலும், மாதாக் க முதலியார் பேரிலும் தோம்பு. தச்சன் வயலும் கருதராயன் வயலும் பாப்பு நெல்லிவாச்சம் பத்து எல்லை சீழ்க்கும் வடக்கும் அப்புக்குட்டியும் மறு. மேற்கு இறைவாங்கல். தெற்கு நல்லூர்க் கந்த சாயிகோலிற் காணி. இது அடக்கலும்.

உ. சதிராமசேகரர் முதலியார் பேரில் தோம்பு. பெரியவயல் பாப்பு நெல் இவாச்சம் எட்டு. எல்லை சீழ்க்கும் வடக்கும் சபாபதியும் மறு. மேற்கு சீதேவன். தெற்கு தயாகர் இது அடக்கலும்.

ந. காரணன் கந்தப் பேரில் தோம்பு. பள்ளன் தோட்டம் பாப்புகிலை இவாச்சம் பன்னிரண்டு. எல்லை சீழ்க்கு ஒழுகை. வடக்கும் மேற்கும் தங்கம்மா. தெற்கு கையொழுங்கை இடங்கலில் சோரியலாய் அரைவாசியில் முன்றிலிருப்பது.

ச. முதலி வேலன் பேரில் தோம்பு பாத்திரி எல்லை பாப்பு நிலை இவாச்சம் எட்டு. எல்லை சிளக்கு கண்பதியும் மறு. வடக்கு ஒழுகையும், ரேட்டும். மேற்கு சின்னச்சியும் மறு. தெற்கு அன்னச்சியும் மறு. இது அடக்கலிற் சோரியலாய் அரை

வாசி. ந. முதலிவேலன் பேரில் தோம்பு. பளிச்சத்தப்பை பாப்பு நிலை இவாச்சம் பன்னிரண்டு. எல்லை சீழ்க்கு சுப்பையா. வடக்குசேது. மேற்கு சின்னத்தம்பி. தெற்கு வள்ளியம்மையும் மறு. இது அடக்கலும். க. சிதம்பரர் கந்தப்பேரில் தோம்பு. பளிச்சத்தப்பை பாப்பு நிலை இவாச்சம் எட்டு. எல்லை சீழ்க்கு ஒழுகையும் சின்னச்சியும் மறு. வடக்கு சின்னச்சியும் மறு மேற்கு சேதுவார் மறு. தெற்கு, வள்ளியம்மையும் மறு. இது அடக்கலும். எ. கதிரன் பூதிபேரில் தோம்பு, கொல்லக் கலட்டி பாப்பு நிலை இவாச்சம் இருபத்துமூன்று, எல்லை சீழ்க்கு, வள்ளியம்மையும் மறு. வடக்கு, தெய்வாணயும் மறு. மேற்கு, வேலுப்பிள்ளையும் மறு. தெற்கு ஒழுகை கிதர்கடாகச் செல்லும் ரேட்டும் பிறங்கலாக இது அடக்கலும்.

சுப்பர் சினைத்தம்பி

வேலுப்பிள்ளை சுப்பையா.

உருவில், கங்கலம் ஆண்டு மார்கழி மீ 23

CREATION.

The Editor of the "Morning Star."

Dear Sir,

The article under the above heading in your issue of 20th Nov. is, in my opinion, unfair and illogical. The writer commences by conceding that "there is no sufficient reason why cremation should not be adopted if burial can be shown to be generally injurious to the living," and adds the sensible remark that "Christianity favours health, and the precept 'do thyself no harm,' is as applicable here as elsewhere." So far good. Again, when the writer contends that "it is quite as important to cremate animals (? beasts) as men," I am at one with him. He asks, "But who of our scientists will advocate this, or practise it?" If he will inquire, I think he will find that most scientists would advocate it. At any rate, I, though no scientist, would say: "Cremate all bodies, whether of man or beasts, and all animal or vegetable matter that might endanger life and health." But I must take exception to the writer's assertion that it is more dangerous to bury the bodies of beasts that have died of certain infectious diseases than those of human beings. The writer himself apparently sees the untenability of his position; for a little further on he modifies the assertion to "It is quite as important to cremate animals as men."

I now come to a most marvellous dogmatic utterance, viz. "The fact is the natural method of disposal of dead bodies is by burial and nature's way is generally found to be the best." It is well that the writer does not "care to press such an argument" (I refrain from italicizing such) founded on the habit of some birds and certain beasts.

"But the scientific argument," says the writer, "is really the strongest to show that burial is the natural method." Then comes the "scientific argument":—"Our frames were taken from the earth and should be returned to the earth in the least violent way and the one that will cause the least harm to the living. Certainly the least violent is enclosing in earth." "So this is "scientific argument?" The writer then proceeds to beg the whole question by speaking of "dry earth," "a proper depth," "too crowded." If bodies were always buried in dry earth of a proper depth, and cemeteries were not too crowded, there would not be so many advocates of cremation.

"It is true," the writer then goes on to say, "that in large cities the problem of proper burial is a serious one" Just so; it is in the case of large cities that cremation is principally advocated. The last of the paragraph contains assertions that are open to question; but I shall not touch upon them, but proceed to the last paragraph, in which the scientific argument is thrown over in favour of sentiment.

"Because burial is the natural method it has been adopted by Christianity," says the writer, in *ex cathedra* style; "and is likely to be retained, because many precious memories and sentiments cluster around the grave." I would address this writer and others like him in the words of the angels to the women at the tomb, "why seek ye the

(Continued on the 4th page)

உதயதாரகை

கடிகும் ஸ்ரீ மார்ச்சு மீ 10 அங் வ.

கடிகும் ஸ்ரீ பஞ்சாங்கம்.

இது யாழ்ப்பாணம் சிறப்புத்தகங்கத்தவர்க்காக யாழ். கல்லூரி ஆசிரியருள் ஒருவரான மேஸ். செல்லையா குக் (Mr. Chelliah H. Cooke) என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. பஞ்சாங்கவிஷயமன்றிப் பற்பல பிரயோசன வாசகங்கள், வீட்டுவைத்தியத்திற்குப் பதவியும், தபால், உறுதியாத் முதற்சாரைகள் இதில் அடங்கியிருக்கின்றன. இப்பஞ்சாங்கவிஷய சதம் 10. தபாற்செலவு சதம் 2. “இத்புனைத்துக்கு திறை ஆறுகடக்கப்பாயும்” என்றபொலச்சதம் ஐந்தாயினும் உபயோகம் வருடம் முழுவதற்குமாம். முந்தி முந்திவாங்குக.

நாகை நிலலோசரி.

இது நாகபட்டினத்தில் நவப்பிரப்பாகிய ஓர் புதினப்பத்திரம். சோமவாரந்திரம் பிரசுரிக்கப்படுவது. விஷய வருடமொன்றுக்கு ரூபா 10. முதலாம் புத்தகம் முதலாம் இலக்கத்திற்காக வந்தனம். பத்திராதிபர் ம. ந. சதாசிவரத்தினன். பத்திரவசன நடை உச்சிதமும் அலங்காரமானது பத்திராபரகாமமே அதற்கு. தீர்க்காய் பெற ஆகத்தோம்.

யாழ்ப்பாணம்.

பழுவருஷ சம்பவவிசேஷம்.—Particular Events of the year.—செல்லையாநின்று இவ்வாண்டு மற்றைய ஆண்டுகள் போலவே பற்பல விசேஷசம்பவங்களாற் சிறப்படையாதிருக்கவில்லை. பூலோகராசாங்கங்கள் ஒன்றோடொன்று மூட்டிக்கொள்ளாது சமாதானநிலைக்க வழிகண்ட பெரும்பாரிய காரியந்தான். சிற்சில இடங்களிலே அரபுசொற்பு கலகங்களும் விகாத்தங்களும் கோட்டனவாயினும் உலகத்தின் சமாதானம் பங்கப்படாது இவ்வுலகில் வெயில்முன் பனிபோல விரைவில் அகன்றுபோனது காருண்யிய சீலாகிய கடவுளின் அனுக்கிரகம் அன்றி மற்றும்படி உண்டு.

சர்மன்சுக்காவர்த்தி வர்லிபுனியிருப்பதற்கு உயசுக்குடைய சுயமதியிற்சார்ந்து மோசம்விளையக் காரணமாகாரோ என்ற பயம் முதலியசுக்கேற்ற புத்தகொண்டு அந்தந்தப் பத்களை அந்தந்த அவதிகளில் சாதித்தது, தக்கபடி அவர்களாதோரானமகொண்டிருந்தமையாற்பற்றத்தது. இராசாங்கசிலைமை நன்றவேருன்றவும் இராசாங்கச் சிங்கள ஓர்சிரம்போலே ஏகோபித்ததும் இவ்வாண்டின் விசேஷமே.

சாம்பருட் தழல்போலப் பிராஞ்சிலும், போர்த்துக்கிலும், பக்கேரியாலிலும், புலோன்ஸ்ஸியிலும், சுவீற்சர்லந்திலும் சிளம்பின் கலகக் கூர்மை முனையிலே களையப்பட்ட முள்ளேனப் பக்குவத்தில் நசிக்குப்பட்டது, சமாதான காரணங்களின் விசேஷகாரணமாயிற்று. பற்பலவிடங்களிலே பெருந்தீயும், வெள்ளப் பேரவாகுமும், பிரசண்டமாகுதலும், அணையுடைப்பும், ஆற்றெப்பும், பொருண்மோசம், உயிர்மோசம் வருவித்தும், அவதியைப் பெருப்பியாது அந்தமட்டிலே தம்பித்தவிட்டது இவ்வாண்டின் விசேஷமே.

மழையின்மையாலும் குறைவாலும், மிருகசங்காரத்தாலும், கெடுதலாலும் பயிற்றிது வேளாண்மை தாழ்ச்சிப்பட்டும் பஞ்சத்தால் பிரசைசர்வருந்தாது பரோபகாரியனும் அரசனும் வேண்டித் தோற்று கைகொடுத்தே ஆதலர்க்குச் சகாயமானதும் இவ்வாண்டின் விசேஷமே.

காலம் முதமை அடைந்துக் காரியங்கள் முதமைகொள்ளாது, புதுப்புது முயற்சிகள், தோடக்கங்கள், சாஸ்தாக்கள், எழுச்சிகள் மேலும் இவ்வாண்டுக்குச் சங்கைகொடுத்தனவே. கயரோகத்தக்கு மருந்துகட்டோ, ஈர்ப்புக்கும் அநர்த்தமுண்டோ என்னும் வினாக்கள் அவமகா வைத்தியர்கோ அலுடதச்சுயத் துவசமேற்றினதும் இவ்வாண்டின் விசேஷமே.

பீராவியாலிபங்கும் யந்திரங்கள் மின்சாரத்தாலியங்கம்பெற வாரம்பித்ததும், உலகசங்காரினனும் பேர்வாங்கிய நவப்பிராங்கிகள் உற்பவமானதும், புகையிலாவெடிமருந்து பிரயோகத்திலானதும், நவநவமான வைத்திகளும் உண்டேயுட்பதும், இவ்வாண்டின் விசேஷமே.

மேற்கூறியவற்றினால், “பாபந்தோன்றிய நாளமுதற்குன்றிய பழையோன்”. என்றபொல

நெடுங்காலம் இவ்வூர் வேளாண்மக்களாப் பிடித்தாட்டிய சிறுதானியக்குத்தகைப்பேய் புதியதேசாதிபதியாகிய சர் அலேலேக்கின் அருளேனும் மர்ச்சர்வச்சாரணத்தால் விட்டோடிப் பறந்ததும் இறந்ததும் இவ்வாண்டே. மழைத்த முச்சியால் அவதியுற்றத் தட்டழிந்த சுமகாரகுச்சுச் சிலவிடங்களில் விதைமுதலுதவினதும் சிலவிடங்களில் வாயுடாப்பணம் வாங்காதுவிட்டதும் எம்மர்க்கு இவ்வாண்டின் விசேஷமே.

சர்ச்சியிலும் சபைகளுக்கு உயிர்போலும் சிறிவிதகுறையுமும், அமரிக்கன் திருச்சபைச் சூயரோன்றோ யாவாமாய்ப் பலவருடங்களாகத் திருத்தொண்டிலேற்பட்ட பண்டை ஏஸ்திகளையும் தமக்கெனத் தாபிரான் தெரிவுசெய்ததால் விசேஷம்பெற்றதும் இவ்வாண்டேனே.

வடமாகாணப் புகைரத்தகாரியாரீரரசாசனாநிநின்று எம்மர்வந்து லசாரணசெய்தலும், சிறுதானியப் பாரத்தை நீக்கிய சீமான தேசாதிபதி இவ்வூர்வந்ததும், ஊருக்கூர் வைத்தியசாலாஸ்தாபிக்க எம்மரசர் முயன்றதும், மின்சபால்ஸ்தாபகத்தீர்ப்பும், அமரிக்கன் சிறிஸ்தவாலிபசங்கலிச்தராகிய உலிஷாத்துரை வாலிபசங்கத்தைத் தரிசித்துப் போதத்தலும், சிறப்பியர் முதலநால்வர் யாழ்ப்பாணம் வந்ததும், பேர்பெற்ற டாக்டர் மான்றன் தோற்றலும், கோதாரி இருத்திருத்தவலநீட்டலும், மதுரைமீஷன் கன்னியர் அமவர் யாழ்ப்பாணம் வந்ததும், எம்மர்க்காத் தீர்மானம் கிரகணப்பிழையும், சில அளவை உத்தரவுப்பீட்டையையும் இவ்வாண்டின் விசேஷங்களாம்.

இவ்வண்ணமான சம்பவங் தந்தபிரியும் இவ்வற்சார்த்துக் இச்சங்கியையோடு பயனுபகாரஞ்சொல்வதோடு எவ் கிறிஸ்த நேசர்க்கு நத்தாரசோபனமும், பொதுப்புட யாவர்க்கும் பழுவருடவந்தனத்தோடு புருவருஷசோபனம் அச்சாரமுந் தந்து எம்மையாண்டிருமைக்கொள்ளும் இரட்சாபெருமானுக்கு அனந்த ஸ்துத்தியுஞ் சொல்லவற்றோம்.

குடி! குடி! இலங்கைத்தேயிலேகுடி! Drink pure Ceylon tea.—உலகத்தில் உண்டுபெறும் தேயிலைகளின் எல்லாம் இலங்கைத்தேயுத்தமமென்று கூறுஞ்சாட்சிகள் பலவற்றை வாசித்தோம். உன்னதப்பருவத் தேயிலைகளைச் செய்கை பண்ணப்பெறும் தேயிலைகளில் தன்னின் (tannin) என்ற பேர்ப்பட்ட ஒருவகை நச்சுப்பதார்த்தம் இருக்குமாயினும், சீனத்தேயிலை, இந்தியத்தேயிலையிலிருக்கும் அளவாய், அப்பதார்த்தம் இலங்கைத்தேயிலில் இல்லையாம். நறமணத்திலும் ருசியிலும் இலங்கைத் தேயிலைகளே மற்றவை ஏனாவைத்துப் பார்த்துமாட்டோ, உலோஸ் இளவரசர் இலங்கை வந்தபோது இங்குள்ளதேய் நீருந்நீப்பார்த்து உத்தமமென்றார். இச்சிலிஷ் சனங்களே தேய்த்துடியில் மிகப் பேரோடுபுற்றவர். தேய்ச்செய்கையிலும் வாகைமாவை அவர்க்கே. இப்போது இலங்கைத்தேய் தேய்ச்செய்கையில் மிகப் பேரோடுபுற்றது. அதனைத் தம்முள்மாதர் மல்ல ஐரோப்பாவிலேயிராஞ்சு, ருஷ்யாவாத்நாடுகளிலும் அமரிக்காவிலும் உட்புக்குத் தப் பிரயாசப்பதிகிறார்கள் இந்திய சீனத்தேயிலைகளுட் சீனத்தான் மிகப்போது கேடுமோன்று. முதற்குமேதம்யிலைகளைக் காய்ச்சிக்குத்தே மறுபடி அவ்விலைகளிற் குகோட்டிப் பெட்டிகளிலடக்கி வந்ததப்போருளாக்குகின்றார். யாழ்ப்பாணத்திலே கடதாசிகளிற் கட்டிவரும் சீனத்தேயிலையை நீர்செய்து குடித்தார் இதற்குத்தந்த சாட்சிகளாவார். தேயிலை குடிப்பார் உணர்வேண்டிய இன்றியமையாச் சில காரியங்களுண்டு.

கவது. தேயிலைகள் பழதபடாது அதற்கென்று செய்யப்பட்ட சில செப்புகளில் அவற்றையிட்டுக் காற்றும் ஈரமுநீண்டது வைத்திருக்கவேண்டும். ஈரத்தகடுகளால் மூடப்பட்டன, எடுக்க எடுக்க மணம் போகாதபடி அந்த ஈரத்தால் மறுபடி மூடப்பட்டவேண்டும். பெட்டிகளில் வாங்கினால் அனைத்து இடைக்கிடையாகுட்டல் நயமாம். வருஷக்கணக்கிற் தேயிலைகளைப் பத்திரம் செயித்தவைக்கலாம். திறந்தபடி விடுவது பெருங்கேடு. குருக்காய் வாங்குவார் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய்ச் சிறச்செப்புகளில் எடுத்துவைத்துக் கொள்வது புத்தி.

உவது. பானம் எத்தனமக்கும் ஏனங்களுள் புகர்நிற்குண்ட மினுக்க ஏனங்களுதான் உத்தமம். உலோகங்கள், அதுவது, இரும்பு, சோம்புசொற் செய்யப்பட்ட ஏனங்கள் நல்ல பானியமாகத் தற்கு உதவா. தேய்நீரக்குவதற்குத் தண்ணீர் எப்போதும், புனிதமும், புதியதும், மெல்லிதமாயிருக்கவேண்டும்.

கவது. சலங் கொதிக்கவைக்கும் “கேத்தல்” பவுத்தரமாயிருத்தல் அவசியம். மலமலென்று நீர்க்கொத்தாஸன்றித் தேய்நீர்வாய்க்காது. நீர்க்கொதிக்க ஐந்தாநிமிடநேரமாயினும் வேண்டும். இலகளை அலத்துப்பருகுவது நயமல்ல. சேய்நீரக்குதம் ஏனம் ஈரலிப்பன்றிச் சூடாயிருப்பதில் நயமுண்டாம். தழலில் ஒருதாண்டேடுத்து ஏனத்தப்போட்டு முழுநாள் உது சூடுகொள்ளும். சூடுகொண்ட பின்பு எத்தனகோப்பெட தேய்த்தண்ணீர்வேண்டுமோ அதனைக் கோப்பபளவு கொதிநீரோ ஏனத்தால்லட்டு அதன் பின்பே வேண்டியபடி ஆறக் கொவ்வொரு தேய்க்காண்டி வீதமாய்த் தேய்லலை யக் கொதிநீரே தூவு. இவையலந்தவுடன் கீழேயிறக்கும்.

கவது. நன்றாய்ப் பாசஞ்செய்த தேய்நீர் குடித்துவர மதுபானவாஞ்செய்துறுப்பாம். மதுக்குடிக்குத் தேய்க்குடி நல் வதிற்படியாம். ஒரிறுத்தல் தேயிலையின் நூற்றிற்பது கரண்டியிலையுண்டு. இறுத்தலொன்றுக்கு விஷ ஏனேறாகல் ரூபா என்பவைத்தப்பார்க்கல் ஒருமுறைகுடிக்கும் தேயிலைக்கு ஒருசதம் அல்லது ஒரு “பாதம்” செலவாகும். ஆகவே தேய்க்குடி சிலநல்லாக்குடி.

தேயிலைகுடிப்பது சில நோய்களுக்கு ஆகாதென்றார் சில வைத்தியர். சரி, இதுகட்டும். ஆற்றுகுடிக்கில் இலங்கைத்தேய்நீரையே குடி!

மேஸ். ரோப்பேட் அஸ்பரி, எவ். ஏ.

THE LATE MR. R. O. D. ASBURY, F. A.—பத்தின், உன் சீவனென்ன? உன் யாக்கை என்ன? காணுதுபோகும் புகை ஏர், “புன்னுன்மேனீர்” எம், “மலையாடுமஞ்சு” எம். ஏம் தேக சீவன்களைச் சுட்டி முன்னோர் சொன்ன உவமான்களைச் சென்றவாரமும் திருட்டாந்தமாயினவே. “நின்றுநின்றுதான் கிடந்தானறன் கேள்வறச் சென்றான்” எனும் அன்புக்குரிய நேசன் புகேரையிற் துலக்கும் கிலவலோனும் எம்மைவிட்ட கன்றனர். யாழ்ப்பாணம் இலங்கையாதி தேசங்களிற் சிறந்த தீயல்புமபோல வளங்கப் பெற்ற இவ்வாடவர் சீகாமணி கடிசையம் ஸ்ரீமதுரைபிற்செனனமாகி, அவ்விடத்திற்குணை வத்தியாரம்பஞ்செய்து, கலாவல்லவாராய்த் தமது பெற்றருடன் சுயதேசநீரும்பிச், சிலநாட்களாற் தந்தையாராகிய மேஸ் பிரான்சீன் அஸ்பரி நவாலித்திருச்சபைப் போதகராக அபிவேகம்பெற, இவரோ இப்பகுத் “வித்தயாசாவைகொண்டு மருவக் கல்லச்செல்லி வளருங் கொழுகோம்பாசி, அவ்வார் வேண்டுகோளுக்கிசைத்து பல கிராமப்பாடசாலைகளைச் சிறப்பித்துச், சுண்டிச்சுழிச் சாஸ்திரசாலைக்கு ஆசிரியராகினார். கற்பிக்குந்நேரமே இவரிற் சிறந்திருந்தமே கண்டார் இவரால் வசியமாகா திருப்பதில் வலமாதலிற், சீக்கிரம் இவர் யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி ஆசிரியரொருவராய்ப் பல வருடம் அவ்விடம் பேரோடுபுற்றிருந்து, சுகத்தாழ்ச்சியால் அதான் இளைப்பாறச் சலகாலத்தால் இந்தியை நோக்கினர். அங்கே முன்னர் இந்தாளும் பின்னர் வம்பாய்க் கல்லூரியிலும் ஆசிரியராய் நோய் சடைசெய்ததால் ஊர்குகொக்கினர். முன் யாழ்ப்பாணத்திருக்கும்போதே மாண்புபாய் அச்சிந்திரசாலைச் சுயாதிருநேரமே இவன் மேஸ். நேதன் ஸ்திரேக் என்பவரின் இரண்டாம்புத்திரியை வதவைசெய்து, இல்லறத்திற் சிறந்து, பத்திரபத்திரங்களால் மாட்சிமைபெற்று இயந்திரசாலையில் உடன்புக்காளனுமாண்டு, விடாப்படியாய் ஊக்கத்தோடு என்னிலையிலும் எப்பகுதியிலும் அழுவல்பார்க்குந் திறக்கொண்டவராதலில் இம்மீஷன்புதியில் ஸ்தாபகம்பெற்றிருந்த கலாசங்கத்துக்கு உயிருமுடலும்போன்று அதற்குச் சக்கிரத்தாராய் அதன் குலவுவரைக்கும் அதன் சக்கமாலுமியாய் அதன் நடத்தவந்தவர். வித்தியாபுகியிலைநிற் பத்திரநுளாதுவல்லமையிலும் குறைவற்ற செல்வராதலில் எம்மோடு சபத்திராதிபராயும் சிலவருஷங்களாகத் தாரகை இக்கிலிஷ்புதியைக் குறுமுயற்சியுந் தாரியமுமாய் நடாத்தவந்தவர். இவரது கலாவல்லமைக்கும் நிபுணத்துவத்துக்கும் ஈமல்ல, அவரிடம் சற்றுத்தேறிய பலமானுக்கர்க்கொகையும், அவரியற்றி அச்சிலிவித்த புத்தகங்களும், பாடசாலைச் சுவரிற் தொங்கும் படக்களும் துவாம்பரமான சாட்சிகள் கொடுக்கும்.

இவ்வாற எவ்வகை மேலான நிலைமைக்கும் இவரும் ஒருவர் என்று கைமடிக்கவும், எந்தச் சபாசங்கங்களையும் அலங்கரிக்கும் சிறந்த நறமணம்வீசம் புட்பம் இவரென்று புகழவும் பெற்றபோதும் “உடன்பிறந்தே கொல்லும் வியாதி” அவுடன்பிறந்தாற்போல உற்ற பகைமைபூண்டு, 3

வெள்ளம் பலகிலும் தொல்லைப்பட்டிற்று. எனினும் கோயிலுள் கடமைகளை நிறைவேற்றிய அவ் வப்பத்திக்கு அவ்வவ்வுழிச் செலுத்தியவர்களுள் புத்திரர் இருவருக்குச் "சென்னைக்கு முகவியுக் கச்செயல்" என்னுங் கடன் செய்த ஒருவர் அரசாட்சியுத்தியோகத்தால் மறந்து விட்டான். வந்தியாபட்டத்துக்குப் பெற்ற தந்தைபெற்று சங்கதியை வம்பாயிற் காத்திருக்க, இங்கே இவர்க்கு ரோகங்கண்டு முன்பின் படியில் இவரைப் பரம்பதம் அடைவித்தது. மனை உண்டுபட்ட ரோகமே உருமாறிப் பட்டினம் வந்து தினங்க ளுள் வாசிக்க, வரபாயில் வந்தநேரையைக் கண்டித்துப் பரிசுரித்த மாஸ்தான் வைதகயரே இங்கி வரை ஏற்றத் தமமுடன் பட்டினம் வருவது வைதகயர் செய்தார். ஆயின் எனன்! வைத்தியர் பெருமேயர்வசித்த ம ஸ்தானியருந் தென், மைத்துனர் டாக்ரரும் முதலியாருமாயிருந்தென், தந்தை தேவஜியம்நடத்தும் குரவராயிருந்தென், மாமன் அச்சியந்தர் ஆதினாயிருந்தென், மருகர் கோட்டுச் சக்கிற்றுத்த ராயிருந்தென், தேவசத்தம் இதுவாக "இறைத்தநான் எவ்வயிகுள" எனப் பட்டினத்தந்திரனே சென்ற காலம். தேவலியோ கமாகி மானிப்பாய்க்குக் கொண்டுவரப்பட்டித் தம் குடும்பச் சுவகாவைக் குதியிலிறங்கினார். அந் தந்தைப் பிரேதவாரிசனை இவரீட்டிலும் சவ க்காவையிலும் மானிப்பாய்ப் போதகரால் நடத்த பட்டது. ஈரிடங்களிலும் சமியுதயரும் அவு வந்தபண்டிதரும் அவர்பேரில் நல்லுரை சொன் னார்கள். சிசேகிக்கும் இருவர் பிரலாபத்தாடு பன் மொழி சாட்சிபுகர்ந்தனர். கோவாயிருந்தபோது இவரைச் சந்தித்தோம். அகமகமலர்பது சம்பாஷி த்தார். இம்முறை இறந்துபோவான் என்றதே அவர் வாய்ப்பிறப்பு. தந்தை தாயரை முத்தமிட் டு அடுத்தார்க்குப் பயனோபசாரஞ்சொல்லியே பிர யாணப்பட்டார். தைரியசாலியாய் மரித்தார். இறந்துபோகும் இவர்க்காய்ப் பரிதபிக்கும் தரான ன சுற்றியுத்திரன் நாமுமொருவரை ஆனால் அந் தோ! பெறுவாளர்த்தர் வயிறெரிவைப் பார்த் தல் அற்பகாரியமல்லவே. "சான்றோரைக்கே ட்ட தாய்" தந்தையாரான இருசோதிகளும் தம்புத் தரவன் மையமாகக்கொண்டு வட்டமிட்டசொ்தாந் து உவப்போருக்கும் உச்சிக்காலத்தில் சூரியன் சிர்க்கணிக்குப்பட்டது. ஐயையோ! பெரும் பரிதாபம். ஆனால்யாரென்செய்யலாம். கர்த்தரே உபோ திகப் பெற்றாரையும், இளங்கைமையையும், புத்திர பத்திரிகளையும், சுற்றியுத்திராரையும் தாங்கி ஆறு தல்செய்வாராக.

காலநிலை. — Weather — பனியிடைக்கிடை யுண்டு. ஊர்ச்சுகம் மோசமல்ல. சீனம் ஒருமட் டி மழைசொற்பம். வருகு நெசுதர் தோற்றன். மோண்டி வினாவுக்கெத்தனம். கோதாரியுண்டு. வாயுதாவை யுபேட்சிக்கின்றார்கள் பலர். குத்த கையிற் சிக்கிற்று தெரியும். மழை நிலத்தை நனக்கிறது.

பட்டவரி. — Taxation on Titles. — பிராஞ்சி லே இப்பொழுது வரியொன்று ஆரம்பமாகிற் தென்று சிலபத்திரங்கள் சாற்றக்கண்டாம். மே ஊன்பட்டம், கேப்பட்டம், பிறன்பட்டம் முதலா ம் எப்பட்டங்களுக்கும் வருடாரதம் இன்னதற்கு தேதவன ருபா என்று தொகைகூறப்படும் பார்த் தோம். மெய்ப்படிமொ அறியோம். முன்னே எம் ஸுரிலே வருடாரத்தமால் முதலிலே முதலிப்பட்ட மும் வரிசையும் பெறுவதற்கு எடு இறைசால் அரசினர்க் கிறக்கவேண்டும். எரமுர்க்கு இவ்வ ழுக்கம் வருமாகிச், அரசினர் கொடாது தமக்குத்தா மும் தம்மவரும் கொடுத்த வைத்தக்கொள்ளும் சம்மா முதலிப்பட்டத்துக்குத் தீர்வை வ வருந் தானு?

கோதாரி. — Cholera. — இங்கும் அங்கும் எங் தந்தான். எம்முறற் புறப்பட்டலில்லை. காலங்காத் திலும் காலிகளுட்புத்த புலியெனச் சனங்களைக் கலக்கின்றது. ரூ பேர் இறந்துவிட்டார்கள். மோரிஷஸ்தீவிலும் புத்தந்தாம்.

வைத்தியவியல்பம். — Medical. — டாக்டர் ஸ்ற்றிம் நெருக்கிவசெல்ல, அச்சுக்குக் டாக்டர் ஸ்ற்றிமுத்து யாழ்ப்பாணம் அரசாட்சி வைத்திய சாலைக்குவர, வல்லுவெட்டித்தறையைவிட்டு டாக் தர் இச்சகோக் பூகரிசெல்ல, அவருடைய இட த்துக்கு டாக்டர் ஸ்ற்றிமுத்து செல்வாரென்று கே ள்விபுற்றோம்.

இலங்கை.

சட்டநிருபணச்சபை. — Legislative Council. — ஒழங்காய் நடைபெற்றவருகின்றது. பற்பல சட் டங்கள் பூங்கேறின. சிறுதானியத்தலிர்க்குஞ் சட்டமும் மூன்றாம் நிறைவாசித்த அரசர்கேற்றம். நெல்வரிபையும் தலிர்க்கும்படி அரசினர் வழிபார் க்கவேண்டமென்று வற்புறுத்தக் சிறிஸதிதுரை ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

நகராதிசாரப் பிரதிநிதிகள். — Municipal Elections. — கொழும்பிலே இப்பிரதிநிதிகளின் தொ ரு இச்செயல் நடக்கேற்றது. முன்னிருந்தார் சிலர் தோல்விபோகச் சிலர் சயமடைந்தார்கள்.

முத்துக்குளிப்பு. — Pearl fishery. — பது வருஷத்தோடே முத்துக்குளிப்பு நடைபெறமெ ன்றதே உத்தேசம். அப்படியேயாகுக.

இடியும் முடிவும். — Killed by lightning. — கீர்கொழும்புப் பெருந்தெருவிலிருந்து உள்நாட்டுப் புறத்திலே ஆறு எடுத்துமாடுகள் இடிவழிந்தந்த னவாம்.

வேளளவத்தைக் கைத்தொழிற்பாடசா லை. — Wellaving Industrial Home. — கொழும் புக்கோட்டைக்கு நாவலந்தமைந்தாரத்தலே இப் பாடசாலையிறப்பது. இரண்டொரு வருஷத்துக் குள்ளே ஆரம்பித்த இத்தகுமப்பாடசாலை இலங் கை யாழ்ப்பாண ஆதலாளன் பின்னகளுக்குப் போசீர்பாதம் பங்கிக்கும் ஓர் புண்ணியஸ்தானம்.

ஆரம்பகாலத்தில் இதவனப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறோ ம். தற்காலம் அப் பின்னகன் அதிற் கற்சூர்க ள். இத்தொகையில் அரைவாசிப்பேர் யாழ்ப்பா ணிகள். மாசிமாதத்தல் உப் பேர் அரசுகேற்பு திதாய் சப் பேர்வரையிற் சேர்க்கப்படுவார்கள்.

வறஞர்க்கு வேளளவந்திகைசெய்யல் வேண்டும். இச்சாலையிற் கற்றார்க்கேற்றவர்க்கு அடுத்த நெச வுதொழிற்சாலையில் வேலகிடைக்கும். உப் குபாத்தொடங்கி எடு வரையிற் சம்பளம் உயரு மாதலிற் கற்பர்க்குக் கைக்குக்கையாய்க் கூறும்பு தினைக் கலயுமாகிறது. அராலி, கவாலி, உட்பு பிட்டு முதலாம் பலவூர்ப்பின்னகன் இப்போது அப் பாடசாலையிற் கற்சூர்கார். சென்ற கார்த்திகை யிற் பலர் சேர்க்கப்பட்டார்கள். கைக்கார்பின் னகன் பலர் குபா உப் கொடங்கி கல் வரையி ற் பிணக்கட்டிடும் படிக்கிறார்கள். வறஞர்க்குப் பரியணச்செய்வதானு கொடுக்கப்படுகிறது.

ஓவ்வொருவருக்கும் ஓவ்வொருவருக்குப் படிக்கே ழும். இப்பாடசாலை லிசாரணக்காரர் கல் பேர். வெஸ்ரேல் ஐயர் (Rev. J. G. Besant) பாட சாலத்தலைவர். எம்முறாரன் லி போதகர் (Rev. L. S. Lee) இரண்டாந்தலைவர். சென்ற ஸ்ரீ கர்ஷ் தேசுதேபத் அப்பாடசாலையைத் தரிசித் தார். நத்தாற்பெருமட்டுகொண்டாடத்தினத்தில மானுக்கத்த உபகாரங்கொடுக்கவும் செலவாரம்.

பேடினன்கு துரை. — Mr. Ferdinands. — பன்னிருமாச உத்தரவில் ஊர்போய்வரலிருக்கிறார். அவருடைய இடத்தில் ரெஸ். ஓ. மோர்க்கன் வருவாராம்.

வன் கொலை. — Brutal Murder. — எனனியா ற்றிலே தலையுக் கையுக் காலுமில்லா ஓர்ப்ரே தம் மிதத்த. தலையுக் காலுங் கையும் பின்னோ ரிடத்தல் அகப்பட்டது. லிசாரண நடக்கிறது. ஓடம் அனுவேல்லா (Hanwella) என்பது. கொ லைகாரர் பிடிபட்டார்கள்.

மெஸ். வேதக்கண். — Rev. Mr. Vathacan. — மட்டுக்களப்பில் வேதக்கண் போதகர்மேலே சாய்மகாரங்கொண்ட சண்டாளனொருவன் கிறிசு கொண்டு அவரைப் பரிதாபமான விதமாய்க் காய ப்படுத்தினான். மெஸ், கை, புயங்கன் யவும் உரத் சமயமாய்த் தோற்றின. கைவிரல்ஒன்று வெட் டுண்டு பறந்துவிட்டது. சிறிஸ்தவர்களான நவ வர் சிலருக்கு வாரப்பாடாய்நின்று அவர்கள் வழக் கால் லிலகிச் சயங்கொள்ளச் செய்தாரென்று பொருமைகொண்ட எதிர்க்கட்சியானே அவர்க்கு இடையூறுசெய்தான். ஊரெங்கும் அவ்வாயிற் ப் பரிவார்டிற்று. துரைமக்கள் மிகவுஞ் சலிப் படைந்தார்கள். திட்டத் தன்வணத்தானே ஒப் புக்கொடுத்தான். வினக்கத்தின் முடிய தெரியா து. இரத்த வெள்ளத்திற் புரண்டபடியே போதகர் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டுபோய்ப் பராமரிக்கப் படுகிறார். வள்ளமொன்றேறித் தன் போதசத் தொழில் நடத்த அயலூர்க்குப் பிரயாணப்பட்ட வழியிற்றான் இம்மோசம் நடக்கலுற்றது.

நியாயசால்திர மாணுக்கர் பரிட்சை. — Law Examination. — படித்தமாணுக்கர் சோதனை தை ஸ்ரீ கடைசிவாரத்திலாம். மூன்றுவருஷம் கொழும்பிலிருந்து படிக்கும்படிக்காய்ச் சேரலிரும் பும் மாணுக்கர்க்கும் அங்காட்களில் ஒரு சோத ணை நடக்குமாம்.

பிற தேசம்.

மெஸ். பாணல். — Mr. Parnell. — ஐரி ஷசாதிக்குத் தலையெழுண்டிருக்கும் இத்துரைமக ளையிட்டுப் பேர்திரிச்சியுண்டேபட்டிருக்கிறது. ஈன சங்கத்தலவாராம் ரூ பேர் அவரை விட்டுப் பிரிந்தார்கள். உள் கோமாதிரிமொ துணைச்செய் திருக்கன் தேவரைத்தம் வரங்காட்டிவந்த பழய மந்திரியார் மெஸ். கன் னெனும் பரிக்கார். கீர்

இனப்பாறுதிருந்தால் நான் எந்தவமையால் இனப்பாறுவேன் என்கிறார். ஏழாங்கற்பவனைய மீறின மனுஷனோடு உறவேன் என்பது அவர் பட்சம். அவருடைய மற்றைய நேசர்க்குத்தம் அதவே.

வைத்தியர் கோக். — Dr. Koch. — ஈர்மன் ராசதானியிலே புகழ்விருதபெற்றிருக்கும் இவ்வை த்தியர் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த கோக் என்பவர்க ளின் சந்ததியாரோ என்று சிலர் பத்திரமலம் லிசாரிக்கின்றார். அப்படியானால் அது யாழ்ப்பா ணத்துக்கும் பேரும்மணமுந்தான். அதுகிறக்க கய ரோகம்போக்கும் அவுடதங்கண்டுபிடித்த இப்பெ ரும்புள்ளி ஈர்ப்பு (tetanus and diphtheria) முத லாம் வேறுரோகங் ளுக்குக் கையுரமேயுமான அவுடதங் கண்டனாம்! ஓ! பின்னும் பலருத னங்கள் காண்டோம்!

உபவாசம். — Fasting. — இங்கிலாந்திலே நற்புதகன் உபவாசம்பண்ணி சக்கி என்னும் வீரன் நியுயோக்ககரத்திலே நார்புத்தைந்துள்ள உபவாசிக்கிறேன் என்று லிருதகறிநிற்கின்றான்.

வட தேசம்.

கள்ளமுத்திரை அடித்தல். — Counterfeit stamps. — வம்பாயிலே தபால்முத்திரைகளை ஒவ் வொரு ரூபாயின் அடித்து லிவைக்கியஞ்செய்த குராரிபேர் பப்பத்துவருடம் பிறவூர்வாசத்துக்கு ஏற்றப்பட்டார்கள்.

சென்னைத் தேசாதிபதி. — Lord Wenlock. — உலென்லொக் பெருமான் சென்னைத்துரைத்தனத் தேசாதிபதியாய் நியுயோக்கிச்சென்றார். பழைய வர் அபவாத்தத்த கிடம்பைவத்து உத்தியோகத் தைக் கைவிட்டனர். சாத்தான் ஆரைத்தான் லி லுவான்! அயலந்தக்குத் தலையான பரணைத் துரையையும் லிடான். சென்னைத்துரைத்தனத் தலையாரன் கன்னமாரா பெருமானையுமிடான்.

பஞ்சமாமுமோ? — Failure of rain. — தஞ் சை, திருநெல்வேலி, சிங்கிலிப்பேட்டை, மலையாளமாத்யம் தென்னேசங்கிறி காலமழையி ன்மையால் வேளாண்மை சுருக்கமாம்.

கடிதம்.

வேல்லை யமக அந்தாதி.

உரை.

(91 ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பத்திர நீடுரு சோவையம் வேல்லைப் பதியிலுற்ற பத்திர ரட்சக னேயடி யார்தம் பலப்பினியா பத்திரியும்படி மாய்த்தவ னைபத்திர பன்னுசெப்பப் பத்திரக் கண்டேழு வாய்வுரு வாயேனிற பாசமுற் றே.

இ—ள். பத்திர நீந்தரு சோவையம் வேல்லை பதியில் உற்ற—வேலகவையுடைய லிசாலித்த சோவையம் நிறையும் அழகிய வேல்லைப்பதியில் அவதாரஞ்செய்த—பச்சர ரட்சகனே—நன்மை யையுடைய இரட்சகரே—, அடியார் பலப்பினி ஆபத்து இரியுர்படி மாய்ந்நவனே—அடியவர்கள் து பவநாயாசிய லிபத்து நீங்க்படி மரித்தவரே —, பத்திர பன்னும் செப்பபத்திரம் கண்டு எழுவாய்—அன்பரானோர் ஒதம் செப் ஒவ்வையப்பார்த் து (அவர்மாட்டு) எழுந்தசெப்பவரே—, எனின் பாசமுற்ற வருகாய்—அடியேன்மாட்டும் அன்பு கொண்டு வருவீர், (அங்கனம் வராதேழியின் வானிறந்தபடுவேன்). எ—று.

ஏ—அசை. தம்—சாரியை. அம்—சாரியையு மார். நீந்தரு—ஒருசொல். தருமரென்னுமோவெ னின், என்னும்; என்னன்? சருச்சோவையென்னு மையின். சழிபேரிடருற்றத்தலின் பாவத்தை நோ யென்றார். இரியும்படி—படியிற்ற லிவனஞ்செய். செபத்தைப் பத்திரமென உருவகம் செய்ததற்கி யைய, கேட்டு என்னுத கண்டென்றார். எழுவாய் என்பது லிவனயாலவையும்பெயர். எனின் என்பதில் இழிவ சிறப்பும்மை லிகாரத்தார் ரெக் கது. அது எச்சவம்மையுமாய் நின்றது. அன்பரானோர் அடியேற்காக ஒதம் செபஒவ்வையெக்கண் டு, அடியேன்மாட்டன்புவைத்து எழும்புவீர் வரு வீர் எனப் போருள் கோடலுமொன்று. [இதில் வேறுபலவகெக்கிய லிவனகாண்க.]

உதும்பராய். J. C. A.

Kondaville 3-11-20. (To be continued.)

பிழைதிருத்தம்.

சென்றபாக்களில் 93 ம் பாட்டுரையில் "உள் ள் என்பது இசை எச்சம்" என்பதையும் 94 ம் பாட்டுரையில், "ஆதம் என்பது சொல்லெச்சம்" என்பதையும், தலிர்க்க. J. C. A.

FAREWELL.

This number closes the jubilee of the "Star"; or, seeing that our co-proprietor has just celebrated his golden wedding, might we not call it the "golden wedding" of this paper celebrating the fiftieth anniversary of its wedded life with the Tamils of Jaffna. We trust it may see its "diamond wedding" in the year 1915, continually growing more useful and beloved as it advances in years. We say farewell to the past half century, not with boasting, but with a feeling that the existence of our little sheet has not been in vain.

In bidding farewell to the year '90, we are reminded that we have recently had to bid farewell to two who have edited the paper for some time. Dr. Hastings' editorials were always wise and helpful. Mr. Asbury brought enterprise and energy to the work, and doubling the size introduced many new and excellent features, making the paper more literary, as was possible with more space. But the public did not readily enough respond to the increased call on its purse, and for financial reasons the paper returned to its former size. Mr. Asbury had many plans in his fertile brain which his health or means did not allow him to carry out. His name has appeared as one of the printers of the paper for more than twenty years, but the management of the press was almost entirely left to the other partner until last year, except at the time that he was editing the paper. We do not know of any other of Jaffna's sons who has come before the public so prominently in a literary way at least in English. His versatility also was remarkable. Agriculture or Poetry, Philosophy or Map designing, Teaching or Printing, nothing seemed to be out of his line. He exemplified what he wrote of Lanka's sons, who "Freedom's ladder scaling fast, Find their own selves excelling all the past."

He bore an honored name, his father being named for Wesley's "general assistant in America," the first Methodist Bishop there, a scarcely less wonderful man than Wesley himself. He leaves his name to two sons, the eldest of whom having just completed his College course in Bombay, we are glad to him welcome to his father's place.

THE LATE MR. R. O. D. ASBURY.

It was 2 o'clock in the afternoon on Wednesday the 10th, and Jaffna lost one of her illustrious sons. All the day long the unchecked dropsy and the disease of the heart exhibited their fatal power. Dr. Marston was in constant attendance and all that was in the power of man was done. The struggle between life and death was long and wearisome, but until death supervened, the power of the senses was clear and unimpaired. Revds. Nathaniel and Eliatamby were present and cheered him with fitting words of spiritual comfort and peace. The staff captain of the Salvation Army Anan Singh supported him in his arms from the time that the worse symptoms appeared, and from his bed-side spoke words of joyful hope for the glorious future. Friends were near, and when the inevitable summons came to our beloved Robert Ogden Dwight Asbury, most of his near kindred were by his bed-side with tears flowing down their cheeks. Calmly and with a good hope he committed his spirit to Him from whom it came. It was apparent to all that he was ready to go and he met the heavenly messenger without a murmur of regret. Not a few are mourning over their loss of a pleasant and intelligent companion, wise counselor and friend. A loved husband is no more, a worthy father, brother, and friend has gone. We shall meet in the sweet by-and-by, on the shore of the river of life.

Mr. Asbury was born in the month of March 1844, at Madura, where his father was employed as a catechist; and the only son had the privilege of good early training from his Christian parents who are still living. Mr Asbury was widely known as

a good scholar, but he remembered to have been a school boy for two years only. His great acquisition of knowledge was by his own independent endeavours. In January 1866, he passed the F.A examination of the Madras University, and after that continued his career as an educationalist. In 1866 when schools were scarce in Jaffna, he opened a private school. His abilities as a tutor brought him rapidly into prominence in this line, and he was soon after employed as a teacher in the Chundicully Seminary, now St. John's College, again as a head master in the Kopay English school. When Jaffna College was opened in 1872, he and the Rev. T.P. Hunt were the first instructors and he severed his connection only on account of ill health. Again he taught in the Madura and Indore High Schools, and lastly he was for a time the science master in Wilson's College, Bombay. Mr. Asbury will be remembered longer as an author and publisher than as a teacher. He edited for a few years the English portion of this paper, "English Articulation" "Thoughts on Education" "English Poetry and Versification" are some of his choice publications in English. He was the first and the chief publisher of Tamil wall maps and alphabet charts on cloth, for the use of the vernacular schools. The following works were in preparation. "Guide to the study of English Prose" "1000 Tamil proverbs with English parallels" and "Geographical Reader, Ceylon." His Tamil translation of Esop's Fables is now passing through the press at Manipay, of which he was the joint proprietor. Mr. Asbury was always to be found working in his study, or busy in some way. To be idle was to him madness. The complicated diseases which from time to time visited him, threatening him sometimes with most serious consequences, did not slacken his activity or hinder his rising conspicuous in the literary world. But when the failing condition of his health rendered him unable to remain longer he resigned his post at Bombay and lived a retired life at his residence at Manipay, and for the last two years he has himself managed the Printing office at Manipay, while preparing manuscripts for new publications. But his work here was soon closed. Friends and relations gathered in large numbers at his funeral. The service was conducted on the 11th at his residence in the very hall where the Golden wedding of his father-in-law was celebrated on the 11th of November.

(Continued from the 1st. page.)

living among the dead?" That "precious memories and sentiments" should "cluster around the grave" is, in my opinion, opposed to the spirit of Christianity. "Christians believe that there is some immaterial part of man yet remaining in the decaying covering, and that at the last day this imperishable part of the man will be raised and united with the spirit," &c. Here the writer gets on to debatable ground, whither I shall not follow him. But what is the use of his advancing this argument, when in the next sentence he destroys it? "But to it (what?) death is a sleep, and it is much pleasanter for friends to lay the sleeping form of the one they have loved to rest in the bosom of mother earth in the sure hope of a resurrection, than to thrust it into the mouth of a furnace, or to see it writhing on the burning pile." This style of argument (?) I shall not attempt to answer. The writer concludes as follows:— "The grave is hallowed by Him who lay in it until the third day, and has no terror for the believer." The relevancy of the last clause I do not quite see, but in regard to the first part of the sentence, I would simply ask the writer two questions: (1) was Jesus buried in the earth? (2) Did His body see corruption?"

Yours faithfully,
A Christian Cremationist.

[Our critic repeats a good part of what we wrote on this subject with a few comments, but we fail to detect any attempt even at argument. In the first place he agrees with certain of our statements but thinks the conclusion should be "cremate all," yet he gives no reason. Then he says we give "marvellous argument," "assertions open to question that I shall not touch upon," and for the rest says: "this style of argument I shall not attempt to answer." He admits that if burial were what we said it should be and could be, "there would not be so many advocates of cremation," but does not attempt to show that such proper burial cannot be secured. Moreover we think he has missed the point of what we called the scientific argument. It is this, that every day a man is getting rid of matter which has constituted a part of his physical frame, and that, as far as science and matter are concerned, is the same process as takes place at death, only on a smaller scale, that the best disposal of this rejected matter as recommended by scientists is the dry earth system, therefore the best disposal on the larger scale is earth burial.

Nor must we base an argument against this on the difference of scale, for in a given community the total annual amount of the "smaller" is more than of what we call the "larger." Cities seem an exception in this matter, because they employ sewers, but even then the scientific course is to restore this matter to the soil as far as possible. And this is the gist of the argument. In agriculture we restore to the land the elements taken from it by the crops. Similarly our frame is taken from the dust should be returned to it in as natural a way as possible. If the charcoal or lime above a grave are necessary in crowded localities, the expense would not be greater than that of cremation. It is true that after cremation the elements return to the soil in time, but mostly through a round-about process except the handful of ashes.

If scientists advocate the cremation of animals, why is it not done? We say animals advisedly instead of "beasts" as our critic would have us. His word refers only to four-footed animals whereas we wish to include birds, reptiles etc. Moreover man is not an "animal" any more than cavalry are horses. This distinction between man and animals is justified by the dictionary.

The argument which we did not care to press, and do not now, is thus stated by Sir Thomas Browne, the essayist. "Civilians make sepulture but of the law of nations, others do naturally found it and discover it also in animals. More serious conjectures find some examples of sepulture in elephants, cranes, the sepulchred cells of (ants) and practice of bees,—which civil society carrieth out their dead, and hath exequies, if not interments."

Our critic says we throw over the scientific argument. On the contrary we based sentiment on that, as his quotation shows. To his question "Why seek etc." we say that the question is only applicable after the resurrection, before that they would have been justified in seeking Jesus "among the dead." We are convinced that an important part of the man remains sleeping in the grave until the resurrection. This point needs treatment at greater length, and we propose to discuss it soon. He asks what is meant by "to it" The pronoun properly refers to its nearest and antecedent which is "imperishable part of man." Assuming for the sake of argument what has been generally held by Christians, that some real part of the friend remains in the cold form, it is not strange or un-Christian that a tender interest hangs about the "God's acre" where the body "is sown in weakness," to be "raised in power." The "relevancy" of our concluding sentence will perhaps be more clear when we have discussed the point. We had especially in mind the frequent shrinking from the grave as associated with death. And as far as that is concerned, Jesus was in "the earth" (Matt. 12: 40) and that his flesh did not "see corruption" does not alter the case in this respect. Ed. M.S.]

Local and General.

—DELFT. Mr. Latimer has been appointed as the Dispenser at Delft in place of Mr. Gnanamuttu who has been recalled to do duty at the head office Jaffna. Mr. Latimer assumed duties on Wednesday last.

—F.N.S. Hospital, Jaffna. In the last meeting of the Committee members of this establishment due encouragement was given to the medical men and others in charge of the hospital. Over Rs.1000 of the new grant have been in some sort of proportion distributed to increase the salaries of all the officers and servants from the resident surgeon down to the kitchen cooly. It is satisfactory to see that the committee has justly recognized their services and rewarded them accordingly. We hope that the institution will rise still more into prominence and usefulness.

—PEARL FISHERY. From the report of Captain Donnan we believe that a fishery will be held in March next, and according to his estimation a sum of Rs. 300,000 will be realized as the Govt. share.

—A CHRISTIAN CONFERENCE is proposed to be held in Jaffna for three days in the second week of January commencing about the 14th. Its object is to be, not methods but life, immediate results in consecration and power will be aimed at. There are to be, three meetings a day, presided over by Revds. Pickford, Smith and Trimmer. All will be invited. We cannot give details because nothing definite has as yet been decided. But the prayers of all of God's people are sought that the Conference may prove a great blessing.

—KING HUMBERT of Italy is a man of unusual will power. After having for years smoked to excess he suddenly and completely renounced the habit. When his physicians advised him to abandon the use of the weed, it is related that he pondered a moment and said, "On my kingly honor I'll never smoke again," and he kept his word.

Ill. Chr'n Weekly.

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipay
Published by Mr. N. Strong and A.C. Mission.